

der er kommet paa given Forespørgsel, saa det ærede Medlem var ikke her rigtigt underrettet. Der er ikke fra min Side Tale om noget Forsøg paa at lave nogen Partipolitik paa det slesvigske Spørgsmaal, hverken her eller noget andet Sted. Det tror jeg overhovedet ikke, der er andre, der gør her i Danmark end de Chauvinister, som forekommer det ærede supplerende Medlem for Aalborg Amt (Birck) saa uappetitlige, at han ikke kan taale at være i Stue med dem — nej, han taaler det, men han kan ikke lide det.

Jeg maa meget glæde mig over, at det ærede Udvalg stiller Forslag om, at Arveretten mellem Ægtefæller skal være saaledes, at naar en Ægtefælle dør, uden at der i Ægteskabet er Livsarvinger, arver den anden Ægtefælle det hele. Forholdet er nu saaledes, at man ved et Ægteskab først og fremmest burde sørge for, at der blev skrevet et gensidigt Testamente, det, man kalder et reciprokt Testamente, ved hvilket den ene Ægtefælle gør den anden til sin Universalarving, hvis der ikke kommer Børn i Ægteskabet. Men denne vigtige Ting forsømmes meget ofte. I Kirken kommer man, stort Følge har man, Gilder holder man, men Testamente lader man meget ofte være med at skrive, og bagefter kan der deraf opstaa meget store Vanskeligheder. Nu hugger vi denne Knude over, idet der her af hele Udvalget stilles Forslag om, at det, man nu skulde og burde ordne ved Testamente, skal være Lovregel; naar den ene Ægtefælle dør, uden at der er Livsarvinger, arver den anden det hele. Paa dette som paa flere andre Punkter synes jeg, at Udvalget har stillet udmærkede Ændringsforslag, og jeg maa i det hele sige, at det forekommer mig, at der vedrørende dette store Emne er gjort et udmærket Arbejde i Udvalget.

Jeg maa endnu gøre nogle Bemærkninger angaaende et Punkt, som jeg maa regne for et Hovedpunkt i Forslaget, og som jeg med Beklagelse ser, man fra flere Sider stiller Forslag om at ændre. Det er Lovforslagets § 67, som foreskriver: „En Ægtefælle maa ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke afhænde eller pantsætte fast Ejendom, hvori der haves Gifteret, saafremt Ejendommen tjener til Familiens

Bolig, eller hvis Ægtefællernes eller den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed er knyttet til den. Saadan Ejendom maa heller ikke uden Samtykke af den anden Ægtefælle bortlejes eller bortforpagtes, saafremt dette vil medføre, at den ikke længere kan tjene til fælles Bolig eller som Grundlag for Erhvervsvirksomheden“. Det vil med andre Ord sige, at man vil beskytte en Hustru mod, at Manden uden hendes Samtykke, ja, mod hendes Villie, endog uden hendes Vidende, sælger Hjemmet bort over Hovedet paa hende. At man gør Indvendinger imod dette, maa jeg i høj Grad beklage, og jeg maa paa det bestemteste holde paa, at denne Regel skal blive op-
højet til Lov. Det vilde være en meget betydelig Svækkelse af hele den Nyordning, som skal finde Sted, hvis en Hustru ikke sikres mod den Slags aldeles ubegrundede Retshandler. Thi det kan meget ofte være ganske ubegrundet; det kan ske i et Svirelag, at en Mand sælger Gaarden, hvor han og hans Hustru og Børn har deres Hjem og Eksistensbasis, og kommer hjem og siger til Hustruen: Nu har jeg solgt Gaarden, vi skal flytte; inden otte Dage er gaaet, kommer den nye Ejer. Saa skal Hustruen pakke sammen sit og Mandens og Børnenes Tøj og være rede til til den Tid, da den nye Ejer skal rykke ind, at flytte derfra. Noget saadant kan en udsvævende Mand have gjort sammen med Svirebrødre, uforstandigt og ubegrundet, og Hustruen skal finde sig deri. Det synes jeg man paa det bestemteste maa søge ændret.

Dernæst maa jeg sige nogle Ord til Begrundelse af, at jeg kan slutte mig til Ændringsforslag Nr. 3 til § 2; thi det er ikke uden Betænkelse, at jeg er gaaet med til dette Ændringsforslag, som stiller Børn, avlede udenfor Ægteskab, i alt væsentligt paa samme Maade som Børn, der er fødte i Ægteskab. Det maa man nemlig af Hensyn til Ægteskabet selv være forsigtig med. Der er Tale om de Børn, som er avlede under en Forlovelse, og som fødes, efter at denne er hævet, og det foreslaas, at et saadant Barn kan faa Faderens Navn og Arveret efter Faderen som Ægtebarn. Man maa da sige, at et saadant Barns Stilling i alt væsentligt bliver den samme som det ægte Barns, og dette kan